

Arrest

nr. 276 951 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder: mevr. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid van wettelijk vertegenwoordiger van haar minderjarig kind X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 15 december 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. SAROLEA en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens je verklaringen bent je etnische Albanees, heb je de Albanese nationaliteit en ben je afkomstig uit Tirana. Je bent minderjarig. Je ouders zijn S. B. (...) en M. T. (...) (O.V. (...)). Je hebt een (meerderjarige) broer F. (...) die in Spanje woont. Je vader woont in Albanië, en je moeder vergezelt je in België. Op 2 april 2019 diende je moeder haar eerste verzoek om internationale bescherming in in België. Ze verklaarde hierbij dat ze in 1996 door S. B. (...), jouw vader, werd meegenomen naar zijn dorp in

Durrës. Zij woonden samen terwijl S. (...) nog getrouwd was met een andere vrouw en kregen samen een zoon F. (...), jouw broer. In deze periode sloeg en verkrachtte je vader je moeder. Nadat zij opnieuw zwanger werd, sloeg je vader haar, waardoor je moeder een miskraam kreeg. Ze raakte nog tweemaal zwanger maar je vader dwong haar telkens een abortus te plegen in het ziekenhuis. In 2002 werd je vader veroordeeld tot een gevangenisstraf wegens oplichterij, slagen en verwondingen en poging tot moord. Je moeder keerde terug naar Tirana. In september 2005 verliet je vader de gevangenis en je ouders trouwden. Je moeder werd opnieuw zwanger, je vader drong aan op een abortus maar je moeder weigerde. Jij werd geboren op 22 juni 2006. Je vader besliste in 2006 om naar Engeland te verhuizen terwijl je moeder thuis bleef samen met jouw broer F. (...) en met jou. In 2011 werd je vader een eerste keer gerepatriëerd uit Engeland, eind 2012 een tweede keer. Eens terug in Albanië begon je vader jullie opnieuw te slaan. Hij maakte bovendien ernstige schulden in een klein casino in jullie wijk. Er begonnen veel mensen langs te komen bij jullie thuis die door je vader opgelicht waren in het kader van mensenhandel en het vervaardigen van valse identiteitsdocumenten. In december 2013 belde je moeder de politie om zichzelf en je broer te beschermen tegen je vader. De politie kwam hen halen, nam verklaringen af en je vader vluchtte weg. De zaak werd naar de rechtbank gestuurd, waar je moeder op vraag van de familie van je vader en op vraag van de rechter besliste om je vader te vergeven en hem een tweede kans te geven. Twee maanden lang was het rustig thuis maar dan begon je vader jullie opnieuw te slaan. Hij raakte steeds weer betrokken in andere conflicten en belandde verschillende keren in de gevangenis. Terug thuis weigerde je vader om te werken, schold je moeder uit, bedreigde je moeder met de dood en op een dag begon hij haar te wurgen terwijl hij jou wegduwde. F. (...) kwam tussen en jullie contacteerden de politie waarop je vader de benen nam. De politie raadde je moeder aan om met hen mee te komen naar het kantoor maar zij voelde zich niet sterk genoeg en bleef thuis. Een dag later ging je moeder naar het politiekantoor om aangifte te doen tegen je vader. De politie nam jullie verklaringen op, je moeder vroeg een bevel tot bescherming (contactverbod) aan voor jullie tegen je vader en startte de echtscheidingsprocedure. Op 27 november 2014 verkreeg je moeder een contactverbod voor zes maanden en op 18 februari 2015 scheidde ze van je vader. F. (...) was intussen meerderjarig en je moeder kreeg voogdij over jou. Je vader mocht jou éénmaal per week ontmoeten. Ondanks het contactverbod viel je vader je moeder nog vaak lastig door op te dagen op haar werk, op jullie school en door zaken te stelen uit jullie huis. Je moeder contacteerde de politie maar ze ondernamen niets. In november 2018 ging je moeder naar Zwitserland op bezoek bij een vriendin. Jij bleef intussen bij jouw grootouders in Tirana. Je vader overtuigde F. (...) om hem binnen te laten en er ontstonden weer conflicten. Je vader bemachtigde dankzij de gsm van F. (...) het nummer van je moeder en begon haar te bedreigen met berichten. Op 6 februari 2019 keerde je moeder terug naar Albanië en ontdekte dat je vader een puinhoop had gemaakt van jullie huis. Hij bedreigde haar, zij ging aangifte doen bij de politie en vulde er documenten in om een nieuw contactverbod te bekomen tegen je vader. Jullie keerden terug naar huis samen met de politie maar ontdekte dat je vader de deur gesloten had. Op aanraden van de procureur besliste de politie de deur niet in te beuken gedurende de nacht, waardoor jullie die nacht bij jouw grootouders moesten slapen. De volgende dag belde je moeder de politie opnieuw en ditmaal beukten ze de deur wel in en veranderden ze het slot. Twee dagen later, op 8 februari 2019, verkreeg je moeder van de rechtbank een tijdelijk contactverbod na een procedure in kortgeding. Er liep een arrestatiebevel tegen je vader maar hij werd niet opgepakt in de rechtbank. Je vader ging intussen verder met telefonische bedreigingen. Op 22 februari 2019 verkreeg je moeder een contactverbod voor zes maanden tegen je vader. Ze kreeg tevens het advies van de politie om voorzichtig te zijn, haar slot te vervangen, niet te vaak buiten te komen en de politie te bellen indien zij een probleem kende. Op 14 of 15 maart 2019 kreeg je grootmoeder en daarna je moeder bezoek van mensen die in het verleden opgelicht waren door je vader omdat hij hen jullie adres had gegeven. Ze eisten van je moeder het geld terug dat hij hen verschuldigd was of zouden anders jullie kwaad doen. Je moeder kreeg schrik en verbleef een week bij je grootouders. Op 23 maart 2019 verlieten jullie Albanië en kwamen samen naar België, waar jullie aankwamen op 29 maart 2019 en een verzoek om internationale bescherming indienden op 2 april 2019. Jij volgde als minderjarige de procedure van je moeder.

Op 29 mei 2019 verklaarde het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) het eerste verzoek om internationale bescherming van je moeder kennelijk ongegrond omdat zij niet aannemelijk had gemaakt dat jullie vervolging of ernstige schade vreesden van de door je vader opgelichte personen en omdat zij niet aannemelijk had gemaakt dat jullie niet zouden kunnen rekenen op de hulp van de Albanese autoriteiten, zowel voor een eventueel conflict met de door je vader opgelichte personen als voor verdere problemen met je vader. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) bevestigde bij arrest nr. 234950 d.d. 07/04/2020 dat haar eerste verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond was omdat je moeder niet had aangetoond dat zij in Albanië met betrekking tot haar verklaarde problemen en vrees alle redelijke en realistische van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming had uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hiervoor hulp en/of bescherming te bieden. Je moeder diende geen cassatieberoep in tegen deze beslissing.

Zonder het land te verlaten diende je moeder op 12 juli 2021 een tweede verzoek om internationale bescherming in. Je vader diende een klacht in voor de ontvoering van jou, waardoor je moeder op 7 september 2020 door de Belgische politie werd ondervraagd. De Albanese politie gaat maandelijks langs bij jouw grootouders met het verzoek aan je moeder om zich aan te melden. Je moeder vreest dat ze in de gevangenis zal terechtkomen van zodra zij terugkeert naar Albanië en ze vreest nog steeds je vader. Deze heeft er bovendien mee bedreigd jou te zullen uithuwelijken.

Jij diende op dezelfde dag je eerste verzoek om internationale bescherming in eigen naam in. Je verklaarde dat je je vader leerde kennen toen je zes was, daarvoor verbleef hij in het buitenland. Hij gebruikte voortdurend fysiek geweld tegen jou, je moeder en je broer. Hij dwong je moeder ook tot geslachtsgemeenschap waar jij bij was. Jullie verwittigden regelmatig de politie, maar zij hielpen jullie niet. In november 2014 begon je vader tegen je moeder te schreeuwen toen ze thuis kwam van het werk, en liet in jouw bijzijn zijn geslachtsdelen zien. Je moeder werd heel boos en belde de politie. Je vader wilde haar gsm afnemen en kneep haar keel dicht. Hij liet haar los toen jij begon te schreeuwen. Toen je broer binnenkwam, probeerde je vader hem te doden met een mes. Je broer verdedigde zich en belde de politie. De politie kon je vader echter niet oppakken, omdat hij al was weggevlucht. In maart 2015 zijn je ouders gescheiden, maar ondanks een beschermingsbevel dat je moeder bekwam, pleegde je vader steeds geweld tegen jullie. In november 2018 ging je moeder naar Zwitserland om een achternacht te bezoeken die een tweeling had gekregen. Jij verbleef in die periode bij je grootouders. Je vader zei dat zij jou ontvoerd hadden, en drong erop aan dat hij je mocht zien. Hij stuurde de politie naar je grootouders. De politie raadde je aan met hem af te spreken, aangezien hij bezoekrecht had gekregen bij de echtscheiding. In januari 2019 ging je met je vader en je tante aan moederskant naar een koffiebar. Je vader nam je mee naar zijn werk (hij werkte als taxichauffeur), met de bedoeling zijn taxi te gebruiken om je naar Tropoje mee te nemen. Hij bleek echter ontslagen te zijn en moest gebruikmaken van een andere taxi. Jij spartelde zodanig tegen, dat de chauffeur weigerde jullie te vervoeren en jullie vroeg om uit te stappen. Toen zag je je tante terug, die jullie te voet was gevolgd, en zij nam je snel mee naar huis. Je vader was van plan om je in Tropoje uit te huwelijken aan een oudere man – iets waar hij in het verleden regelmatig tijdens conflicten met je moeder mee had bedreigd. Toen je moeder in februari 2019 terugkeerde uit Zwitserland, bleek je vader in jullie huis te zijn binnengedrongen. Hij had de sloten veranderd, zodat jullie niet meer binnen konden. Toen hij jullie uiteindelijk binnenliet, nam je mama snel een sleutel en belde de politie. Je vader vertrok en jullie gingen bij het commissariaat verklaringen afleggen. Terug thuis, bleek dat je vader in de tussentijd opnieuw de sloten had veranderd. Jullie belden de politie, maar ze deden niets. Bovendien had je vader al jullie spullen kapotgemaakt. In maart 2019 kwamen er mannen naar jullie huis met wie je vader problemen kende. Zij eisten dat jullie hen zijn schulden zouden terugbetalen, anders zouden ze jullie vermoorden. Deze mannen waren ook al een paar jaar eerder, na de scheiding van je ouders, naar jullie woning gekomen, en zij hielden jullie al jarenlang in de gaten: je zag hen regelmatig in de koffiebar in de wijk. Toen je die dag thuiskwam van school, vertelde je moeder wat er gebeurd was en zei dat jullie zo snel mogelijk moesten vertrekken. Twee dagen later, op 23 maart 2019, verlieten jullie Albanië. Je vader diende achteraf klacht in tegen je moeder wegens ontvoering, waardoor je moeder nu wordt gezocht door Interpol. De politie komt regelmatig langs bij je grootouders, en er wordt gezegd dat zij naar de gevangenis zal worden gebracht als ze in Albanië of één van de buurlanden komt. Bij terugkeer vrees je dat je moeder meteen in de gevangenis zal belanden en dat je vader je zal ontvoeren of vermoorden. Ter staving van je verzoek legde je volgende documenten neer: een brief neer van je psycholoog, waarin deze stelt dat je sinds oktober 2020 door haar wordt opgevolgd omwille van emotionele en relationele problemen; een medisch dossier waaruit blijkt dat je lijdt aan het syndroom van Turner, met een vertraagde groei en pubertijd als gevolg; een psychiatrisch rapport van dokter Annick Appart d.d. 27 juli 2021 waaruit blijkt dat jouw moeder lijdt aan een depressie en posttraumatische stress, medicatie inneemt en psychologische en psychiatrische opvolging behoeft; en jouw opmerkingen betreffende de notities van het persoonlijk onderhoud.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Bovendien werd je, zoals je had gevraagd, gehoord door een vrouwelijke dossierbehandelaar en een vrouwelijke tolk.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Voorts bepaalt artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de Commissarisgeneraal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 2 april 2019, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat zij je vader vreesde, door wie jullie jarenlang werden mishandeld en die jullie ook na de echtscheiding bleef lastigvallen en geweld tegen jullie bleef gebruiken. Daarnaast vreesde zij de personen aan wie je vader geld verschuldigd was. Zelf beschreef je ook je vrees voor de personen aan wie je vader geld verschuldigd was, alsook de geweldplegingen van je vader tegenover jouzelf en je moeder. Wat betreft je verklaring dat je vader jou zou willen ontvoeren en uithuwelijken, wordt opgemerkt dat deze volledig kadert in de door je moeder reeds aangehaalde problemen met je vader. Jij hebt geen elementen aangehaald waaruit kan blijken dat jullie geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Dat jouw moeder zou worden gezocht door Interpol (CGVS, p. 5) en naar de gevangenis zal worden gebracht als ze in Albanië komt (CGVS, p. 6), heb je slechts gebaseerd op de gesprekken met je grootouders en wordt nergens met concrete elementen onderbouwd. Indien je vader klacht indiende tegen je moeder wegens ontvoering, kan er overigens niet zomaar van worden uitgegaan dat de Albanese autoriteiten haar in vervolging gesteld hebben.

Aldus blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het tweede verzoek van je moeder werd eveneens niet-ontvankelijk verklaard.

De door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet ombuigen. De brief van jouw psycholoog en jouw medisch dossier bevestigen slechts dat je wordt opgevolgd door een psycholoog en dat je medische problemen hebt, waar in deze beslissing niet aan wordt getwijfeld. Het psychiatrisch rapport betreffende jouw moeder geeft enkel weer dat zij aan een depressie lijdt, last heeft van posttraumatische stress en een psychologische of psychiatrische opvolging behoeft. Hieruit blijkt niet dat jullie geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp en/of de bescherming vanwege de Albanese autoriteiten. Jouw opmerkingen op de notities van het persoonlijk onderhoud werden mee in rekening gebracht bij de beoordeling van jouw verzoek. Deze werpen evenwel geen ander licht op de in Albanië beschikbare beschermingsmogelijkheden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.”

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 3 EVRM, van de artikelen “1 à 4” van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, van de artikelen “48/3 tot 48/7, 57/6, §3, en 62” van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

2.2.1. In de mate verzoekende partij aanvoert dat artikel 3 EVRM en de artikelen “1 à 4” van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie worden geschonden, wijst de Raad erop dat de commissaris-generaal te dezen enkel nagaat of verzoekende partij al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de

betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. De Raad wijst erop dat de bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *“de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

De Raad bemerkt dat de moeder van verzoekende partij op 2 april 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekende partij als vergezellende minderjarige werd ingediend. In het kader van haar verzoek haalde de moeder van verzoekende partij aan te vrezen voor haar ex-man, de vader van verzoekende partij, door wie zij jarenlang werden mishandeld en die hen ook na de echtscheiding bleef lastigvallen en geweld tegen hen bleef gebruiken. Daarnaast vreesde zij de personen aan wie haar ex-man geld verschuldigd was. Het verzoek van haar moeder werd op 29 mei 2019 kennelijk ongegrond verklaard door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Er werd geoordeeld dat zij niet aannemelijk had gemaakt dat zij (en haar dochter, *i.e.* verzoekende partij) niet zouden kunnen rekenen op de hulp van de Albanese autoriteiten, zowel voor een eventueel conflict met de door haar ex-man opgelichte personen als voor verdere problemen met haar ex-man. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde bij arrest nr. 234 950 van 7 april 2020 dat het eerste verzoek van haar moeder kennelijk ongegrond was omdat haar moeder niet had aangetoond dat zij in Albanië met betrekking tot haar verklaarde problemen en vrees alle redelijke en realistische van haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming had uitgeput en dat de Albanese autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om haar hiervoor hulp en/of bescherming te bieden. Hiertegen werd geen cassatieberoep aangetekend bij de Raad van State. Derhalve betreft de beslissing in het kader van dit verzoek een definitieve beslissing in de zin van artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat door verzoekende partij geen eigen feiten worden aangehaald die een apart verzoek rechtvaardigen.

Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift immers aanvoert dat zij een eigen vrees heeft voor vervolging vanwege haar vader en dat *“(h)aar vrees voor vervolgingen verschillen van deze van haar moeder want ze kent de vrees dat zij weggenomen kan worden van haar moeder, en/of dat ze ontvoerd wordt en uitgehuwd wordt door haar vader”*, meent de Raad evenwel dat verwerende partij terecht vaststelt dat deze elementen niet beschouwd kunnen worden als eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen. Immers overweegt verwerende partij in dit verband terecht als volgt: *“In dit geval blijkt uit je verklaringen dat jouw verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die moeder reeds aanhaalde in het kader van haar verzoek dd. 2 april 2019, waarvoor de beslissing definitief is. Je moeder verklaarde dat zij je vader vreesde, door wie jullie jarenlang werden mishandeld en die jullie ook na de echtscheiding bleef lastigvallen en geweld tegen jullie bleef gebruiken. Daarnaast vreesde zij de personen aan wie je vader geld verschuldigd was. Zelf beschreef je ook je vrees voor de personen aan wie je vader geld verschuldigd was, alsook de geweldplegingen van je vader tegenover jouzelf en je moeder. Wat betreft je verklaring dat je vader jou zou willen ontvoeren en uithuwelijken, wordt opgemerkt dat deze volledig kadert in de door je moeder reeds aangehaalde problemen met je vader. Jij hebt geen elementen aangehaald waaruit kan blijken dat jullie geen of onvoldoende beroep kunnen doen op de in Albanië aanwezige autoriteiten. Dat jouw moeder zou worden gezocht door Interpol (CGVS, p. 5) en naar de gevangenis zal worden gebracht als ze in Albanië komt (CGVS, p. 6), heb je slechts gebaseerd op de*

gesprekken met je grootouders en wordt nergens met concrete elementen onderbouwd. Indien je vader klacht indiende tegen je moeder wegens ontvoering, kan er overigens niet zomaar van worden uitgegaan dat de Albanese autoriteiten haar in vervolging gesteld hebben.”

Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift aanvoert dat zij geenszins kan rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten en in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende rapporten voegt waaruit de corruptie in het land blijkt, alsook de problematiek van zowel gedwongen huwelijken als huiselijk geweld in Albanië (bijlagen 3-8 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat deze loutere verwijzing naar de algemene situatie in Albanië geenszins beschouwd kan worden als een nieuw feit dat een afzonderlijk verzoek rechtvaardigt. Immers wordt hiermee op geen enkele wijze *in concreto* aangetoond dat verzoekende partij (en haar moeder) niet kunnen rekenen op de bescherming van de Albanese autoriteiten.

Verzoekende partij oppert voorts dat verwerende partij de ernst van de door haar vader tegen haar moeder ingediende klacht niet inziet. Verzoekende partij onderstreept dat er niet aan kan worden voorbijgegaan dat er een reële klacht is ingediend en dat er ter zake een reële procedure tegen haar moeder loopt, gelet op het verhoor waaraan haar moeder in september 2020 door de politiediensten van Namen is onderworpen en gelet op de voortdurende bezoeken van de Albanese politiediensten aan de woning van haar ouders (de grootouders van verzoekende partij). Als bijlage bij haar verzoekschrift voegt zij het verslag van de politie van Namen d.d. 7 september 2020 (bijlage 9). Ten slotte wijst verzoekende partij er in dit verband nog op dat familieleden van haar vader lid zijn van de Albanese wetshandhavingdiensten. De Raad wijst er evenwel op dat weliswaar blijkt dat haar moeder in verband met de door haar vader ingediende klacht gehoord werd door de Belgische autoriteiten, doch blijkt uit niets dat de Albanese autoriteiten haar moeder daadwerkelijk in vervolging gesteld hebben. De vrees dat haar moeder ten gevolge hiervan naar de gevangenis zou gaan, is dan ook geheel hypothetisch. De bemerking in het verzoekschrift dat familieleden van haar vader lid zijn van de Albanese wetshandhavingdiensten, doet hieraan geen enkele afbreuk, temeer nu hun macht ernstig dient te worden gerelativeerd, aangezien, zoals reeds in het kader van het eerste verzoek van haar moeder werd vastgesteld, niettemin telkens doortastend door de politie opgetreden werd wanneer haar moeder beroep deed op hen in het kader van de problemen met haar ex-man en voorts haar klachten bij de politie verder opgevolgd werden en ook door de rechtbanken serieus behandeld werden (zie arrest nr. 234 950 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 7 april 2020).

Voor het overige blijkt uit de lezing van het verzoekschrift weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch niet verder komt dan het poneren van een vrees voor vervolging en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, waarmee zij echter de in de bestreden beslissing gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

2.2.4. Gelet op het voorgaande, is de Raad van oordeel dat in de bestreden beslissing terecht wordt besloten dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij.

2.2.5. Per aanvullende nota d.d. 1 maart 2022 brengt verzoekende partij nog een attest van haar psycholoog d.d. 21 december 2021 aan (zie rechtsplegingsdossier, stuk 4). De Raad is evenwel van oordeel dat dit attest geen enkel afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen. Immers bevestigt dit slechts dat verzoekende partij lijdt aan psychologische problemen en dat zij nog steeds psychologisch opgevolgd wordt. In de bestreden beslissing wordt evenwel reeds inzake haar psychologische problemen opgemerkt dat hieraan niet wordt getwijfeld. Echter blijkt hieruit niet dat verzoekende partij en haar moeder geen of onvoldoende beroep zouden kunnen doen op de hulp en/of bescherming vanwege de Albanese autoriteiten.

2.2.6. Gelet op het voorgaande, beroept verzoekende partij zich te dezen niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.7. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT